

fordre Dyret nedslaaet strax, og saakreimt Dyret da befindes ikke at være tuberkelshygt, at faae det erstattet af Statskassen med dets fulde Værdi som sundt Dyr for Medslagningen i Oberensstemmelse med foranstaaende Regel under b.

For at opnaae Statshjælp skulle dog de paagældende Foreningers Bedtægter forinden have Indenrigsministerens Godkendelse, ligesom Foreningerne maa underkaste sig de Forrifter, som Ministeren maatte give for at skaffe sig Sikkerhed for Bedtægternes Overholdelse.

§ 11.

Paa Lossepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterinaire Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger, Alt imod Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab for Private. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paabyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentlig Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til øieblikkelig Slagtning m. v.

§ 12.

Amtmanden kan paabyde, at der ved de Heste- og Kvægmarkeder samt Dyrskuer, der afholdes i Amtet, er en Dyrslæge tilstede, for paa det Offentliges Begne at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10), ligesom det ogsaa paahviler ham at paase, at de Kreaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden undersøges af en Dyrslæge. Forefindes et tuberkelshygt Kreatur, da brændes det paa Huden, dog med Forbehold af Cierens Ret til øieblikkelig Nedslagning og eventuel Erstatning i Henshold til § 10 B. c. Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Heifestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetsteds fra samt til, naar Fare for Smittefot skjønnes at være tilstede, ved en Dyrslæge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.

§ 13.

Naar der er Grund til at antage, at der i et fremmed Land er udbrudt nogen smitsom Sygdom blandt Husdyrene, kan Indenrigsministeren udstede Forbud imod Indførsel fra dette Land af den angrebne Art af Dyr samt af raa Handelsprodukter af samme, saasom Haar, Huder, usmeltet Talg og Kjød, saavelsoom ogsaa af andre Dyr og Gjenstande, hvorved Smitte kan indføres.

Naar saadan Sygdom er udbrudt heri Landet, kan den nævnte Minister derhos enten ganske forbyde Overførsel af den angrebne Art af Dyr saavelsoom af andre Dyr eller Gjenstande, hvorved Smitte kan forplantes, fra den Landsdel, det Amt eller den af grændsede Del af samme, hvor Sygdommen er forekommen, til andre Dele af Landet eller gjøre Afgangen hertil afhængig af saadanne Betingelser, saasom Tilveiebringelse af Sundhedsattester, som maatte anses fornødne for at hindre Smitteens Udbredelse.